

בבית המשפט השלום בתל אביב - יפו

א 06/_____

התובע

בעניין שבין: **משה הלוי** ת"ז 027819283
 מרחוב האורן 15, ת"ד 5052, עכו 24406
 טל: 9818044 - 04 פקס: 9818044 - 04
 נייד: 0545501374

ע"י ב"כ עו"ד בועז גוטמן
 מרח' התבור 3 גני תקווה 55900
 טל: 6357444 - 03 פקס: 6357444 - 03
 נייד: 0543041112
 אתר אינטרנט: www.4law.co.il

- נ ג ד -

הנתבע

חנן עזרן ת"ז 050146331
 מרחוב לוי אשכול 34 תל אביב 69361
 טל: 6992519 - 03 פקס: 6936409 - 03
 נייד: 0505200535

מהות התביעה: לשון הרע, הגנת הפרטיות

סכום התביעה: ₪ 100,000

כתב תביעה

עניינה של תביעה זו היא פרסום לשון הרע שבוצע על ידי הנתבע כנגד התובע. הפרסום הפוגע של הנתבע פורסם בתוכנית טלוויזיה מוקלטת ששודרה בערוץ 1 של רשות השידור. התובע מבקש מהנתבע לפצותו לפי הסעדים הסטטוטוריים הקבועים בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה 1965 (להלן: "החוק").

א. הצדדים

1. התובע, **משה הלוי** (להלן: "התובע") הוא אזרח ישראלי, תושב עכו, איש מחשבים, עיתונאי עצמאי וגולש אינטרנט המוכר ברחבי רשת האינטרנט, תחת הכינוי "הלמו" (halemo).
2. התובע מיוצג בתביעה זו על ידי **עו"ד בועז גוטמן** (להלן: "ב"כ התובע"), שכתובתו להמצאת כתבי בי דין היא לעיל.
3. הנתבע, **חנן עזרן** (להלן: "הנתבע") הוא עיתונאי ושדר טלוויזיה ותיק העובד ברשות השידור. הנתבע עורך ומשדר תוכנית טלוויזיה בשם "גילוי נאות" (להלן: "התוכנית" ו/או "תוכנית הטלוויזיה") העוסקת בביקורת עיתונות ותקשורת, ומשודרת, נכון לזמן כתיבת שורות אלה, בכל יום רביעי בשבוע, בשעה 22:00 בערב.

ב. עובדות המקרה

4. ביום 19/11/2006 פנתה תחקירנית התוכנית, **הגב' טלי כליפי**, אל התובע, באמצעות דואר אלקטרוני (שנשלח מהכתובת Tikshoret@iba.org.il) אל הכתובת האלקטרונית של התובע (halemo@actcom.co.il).
5. הגב' כליפי ביקשה לזמן התובע להשתתף בתוכנית הטלוויזיה בהנחייתו של הנתבע, שגם עורך אותה.
6. לאחר שהתובע ערך מספר שיחות טלפון עם הגב' כליפי, הוא הסביר לה כי אינו נוהג להשתתף בתוכניות טלוויזיה. חלק מהשיחה בין התובע לגב' כליפי נגע לעניין משפטי וחקירתי תלוי ועומד כנגד התובע. הגב' כליפי הסבירה כי עורך התוכנית, הנתבע, מבקש לעשות "אייטס" בנושא.
7. לבקשת הגב' כליפי, שלח התובע באמצעות דואר אלקטרוני מסמך המפרט מצבו המשפטי בתיק חקירה המתנהל ביחידה הארצית לחקירות הונאה (יאח"ה), חקירה בה נחשד התובע בפרסום שמה של המתלוננת נגד שר המשפטים לשעבר חיים רמון.
8. במסמך האלקטרוני שנשלח לגב' כליפי, הוסבר במילים שאינן משתמעות לשתי פנים או אחרת, כי התובע **נחשד** בפרסום **שמה של המתלוננת** נגד השר לשעבר חיים רמון, שבוצע לכאורה ביום 29/08/2006, לפי טענת משטרת ישראל "בניגוד לצו איסור פרסום שהיה קיים", ר.ל. בעבירה לפי סעיף 70(ד) **לחוק בתי המשפט [נוסח משולב]**, **התשמ"ד 1984**. יובהר כי צו איסור פרסום בפרשה יצא מתחת ידיו של בית המשפט רק ביום 03/09/2006.

נספח "א": עותק מדואר האלקטרוני מצורף לכתב התביעה ומסומן "א"

9. ביום למחרת (20/11/2006 שעה 16:00) התקשר הנתבע לתובע לטלפון הנייד של התובע, וביקש מהאחרון להשתתף בתוכנית. התובע הפנה את הנתבע לב"כ, **עו"ד בועז גוטמן**, הח"מ ובא כוחו של התובע בתביעה זו.
10. בסופו של דבר, לא התובע ולא בא כוחו (הח"מ) השתתפו בתוכנית "גילוי נאות" ששודרה ביום רביעי 22/11/2006 בשעה 22:00, מסיבות שונות.
11. בשעה 22:15 לערך, שידר הנתבע את הדברים הבאים (הפרסום הפוגע מודגש בקו תחתון):

ולנושא אחר:

משה הלוי, הלמו, הנראה כאן בתמונה, נחשד בבלוג שלו באתר "תפוז", ב 29 אוגוסט 2006, הוא יצר מצב שבו הגולשים יכלו לצפות באינטרנט בתמונת המתלוננת א' בפרשת השר חיים רמון.

המשטרה פשטה על ביתו, החרימה המחשבים, ושילחה אותו למעצר. כל זאת הרבה לפני שהשופטת, הגברת חיותה כוחן, הוציאה ב 3 בספטמבר 2006 צו איסור פרסום בפרשה ואסרה על פרסום כל פרט מזהה.

חשיפת המתלוננת באינטרנט נמחקה. כל זה לא מפריע לעיתון "הארץ" לפרסם בהרחבה את התמליל של אותה שיחה, שנעשתה בין המתלוננת לבין חיים רמון.

תגובת הארץ בנושא הזה: "הארץ" אומר "אין תגובה".
ותגובת המשטרה בנושא הזה: "התלונה נבדקה והועברה לפרקליטות".

12. עותק מצולם ומוקלט רלבנטי מתוכנית הטלוויזיה בה בוצע הפרסום לעיל, יוצג בבית המשפט הנכבד, באמצעות תקליטור מחשב ו/או דיודי (DVD).

13. כך, בניגוד למה שהנתבע ידע עליו ועודכן מראש, תוך זדון, פרסם הנתבע בערוץ טלוויזיה ציבורי (ערוץ 1) פרסום שקרי בו נטען כי **התובע חשף תמונתה של המתלוננת** נגד חיים רמון.
14. הפרסום שעשה הנתבע כמנחה התוכנית וכעורכה הראשי, פגעו בתובע, השפילו אותו בעיני הבריות, פגעו במשרתו, בעסקו ובמשלח ידו ובמקצועו, זאת לפי סעיף 1 **לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה 1965** (להלן: "החוק").
15. הנתבע פרסם פרסום שקרי בכוונה ובזדון, מאחר והתובע סירב להשתתף בתוכנית הטלוויזיה, למרות שהנתבע לחץ עליו טלפונית יומיים קודם לכן.
16. ביום 22/11/2006 שלח ב"כ התובע מכתב דרישה לנתבע, בו נדרש הנתבע לפצות התובע ולהתנצל בתוך 7 ימים ממועד קבלת הדרישה בכתב, ולא ייתבע לדין.

נספח "ב": עותק ממכתב הדרישה מצורף לכתב התביעה ומסומן "ב".

ג. אחריות הנתבע

17. הדברים שפרסם הנתבע כפי שצוטטו לעיל, נועדו להשפיל התובע בעיני הבריות, ולעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם, וזאת על פי סעיף 1 לחוק.
18. הדברים שפרסם הנתבע 1, נועדו לפגוע בתובע במשרתו, בעסקו, במשלח ידו ובמקצועו, וזאת על פי סעיף 1 לחוק.
19. פרסומיו השקריים של הנתבע 1 נגד התובע, מהווים גם עוולה של שקר מפגיע כאמור בסעיף 58 **לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]**.
20. הדברים השקריים שפרסם הנתבע נגד התובע, פורסמו בערוץ טלוויזיה ממלכתי וציבורי, בו צופים מאות אלפי צופים מישראל ומרחבי תבל. הנתבע פרסם שקר מפגיע נגד התובע בעת שדיון משפטי בעניינו של התובע תלוי ועומד בבית המשפט המחוזי.
21. על הנתבע מוטלת גם אחריות של עורך ומפיץ, זאת לפי סעיפים 11 ו- 12 לחוק.

ד. לנתבע לא עומדות הגנות החוק

22. לנתבע לא עומדת הגנה כלשהי לפי סעיף 13 לחוק (פרסומים מותרים), מאחר והפרסום הפוגע שעשה הנתבע, לא נכלל ברשימת הפרסומים המותרים.
23. לנתבע לא עומדת הגנת "אמת בפרסום", לפי סעיף 14 לחוק, מאחר ואין אמת כלשהי בעובדה שפורסמה, כי התובע נחשד, נעצר ונחקר בגלל שפרסם **תמונה כלשהי** של המתלוננת נגד השר לשעבר חיים רמון.
24. לנתבע לא עומדת הגנת תום לב, מאחר וידע בזמן הפרסום כי מדובר בעובדה שקרית. הנתבע ידע כי התובע נעצר בגין חשד **לפרסום שמה של המתלוננת** נגד השר חיים רמון, בזמן שצו איסור פרסום כלשהו לא היה קיים. הנתבע פרסם עובדות בלבד, ולא הביע דעה כלשהי בפרסום שעשה.
25. לנתבע לא עומדת הגנת תום לב לפי סעיף 14 ס"ק (12) לחוק, מאחר והפרסום נעשה בשידור טלוויזיה שהוקלט מראש מספר שעות לפני השידור, ולא שודר בשידור חי.
26. לנתבע לא עומדות הקלות כלשהן לפי סעיף 19 לחוק, מאחר וידע כי אין אמת בפרסום שעשה; הנתבע לא נקב במקור הפרסום השגוי; הנתבע התכוון לתובע בפרסום שעשה על ידי כך שנקב בשמו של התובע ואף הציג תמונתו של התובע; הנתבע לא פיצה התובע ולא

התנצל על הפרסום השקרי והפוגע, למרות דרישה מפורשת ובכתב שנעשתה על ידי ב"כ התובע.

ה. סמכות מקומית ועניינית

27. הנתבע הוא תושב תל אביב, ולבית המשפט השלום בתל אביב מוקנית הסמכות המקומית לדון בתביעה.
28. הפרסום בוצע בערוץ טלוויזיה ממלכתי הנקלט גם במחוז תל אביב, ולכן לבית המשפט השלום בתל אביב מוקנית הסמכות המקומית לדון בתביעה.
29. סכום התביעה הנדרש הוא בסמכות בית המשפט השלום.

ו. הסעדים הנדרשים

30. בית המשפט הנכבד מתבקש להטיל על הנתבע, לפצות את התובע בסכום פיצוי של 100,000 ש"ח בגין פרסום לשון הרע, זאת ללא צורך בהוכחת נזק כלשהי מצד התובע, זאת על פי סעיף 7א **לחוק איסור לשון הרע התשכ"ה 1965** הקובע פיצוי סטטוטורי בסך 50,000 ש"ח, וסכום כפול מזה אם הוכחה כוונה לפגוע.
31. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את הנתבע בתשלום הוצאות משפט לרבות אגרה ששולמה, בשכר טרחת עורך דין, בתוספת ריבית והפרשי הצמדה מקסימליים מיום הגשת התביעה ועד ליום תשלומם בפועל.

בועז גוטמן עו"ד
ב"כ התובע